

Het nest, dat ze maken schijnt overeen te komen met dat der Europeesche wilde duiven. Het ei is geheel wit en ongeveer zoo groot als een gewoon kippenei.

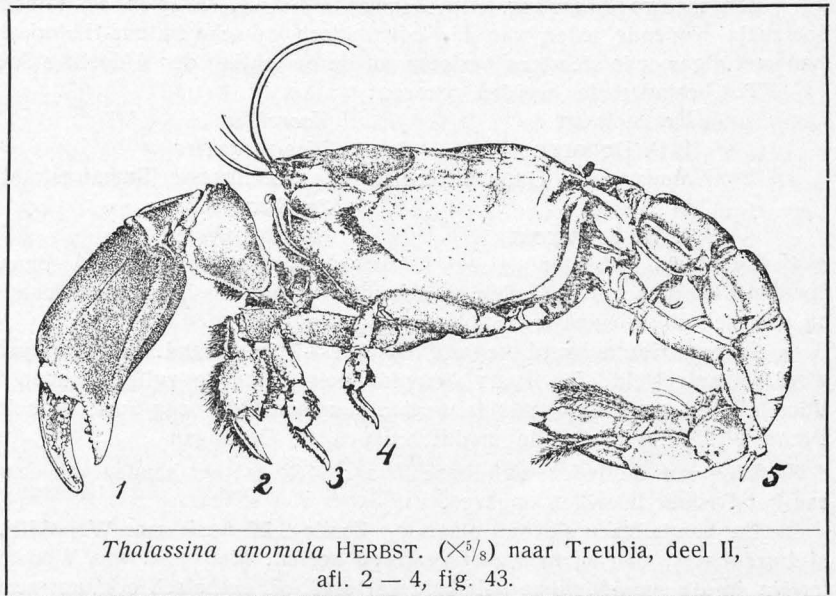
Eenigen tijd geleden maakten twee der mannetjes aan het wijfje op in 't oog vallende wijze het hof. Wel toonde het wijfje eenige toenadering, doch daarbij is het gebleven. Eigenaardig is, dat het wijfje, dat zooals boven gezegd is, tot de gewone kroonduiven behoort, zich het meest scheen aangetrokken te gevoelen tot de waaiierduif. Mochten ze zich nog eens voortplanten, dan hoop ik dit later in dit tijdschrift te vermelden.

v. W.

EEN MOL ONDER DE KREEFTEN.

Een der mooie foto's, welke het artikel van den Heer MEINDERSMA over de mangrove-boschen verluchten, stelt een krabbenheuvel voor, met een modderkoker of schoorsteentje er bovenop (fig. 7 op bldz. 44). Zulke heuvels komen, naar de schrijver mededeelt, veel voor in het gebied der strandboschen, vooral in de iets oudere gedeelten. Een volgende afbeelding (fig. 8 op bldz. 45) toont ons, hoe een groote varen, de *Acrostichum aureum*, de typische vegetatie vormt van deze heuvels.

Ook tusschen de empangs (zeevischvijvers) bij Batavia komen die heuveltjes vrij veel voor en ook hier zijn zij van de typische modderkokers voorzien. Zij worden gemaakt door een dier, dat zich blijkbaar alleen 's nachts naar buiten waagt en dus zelden gezien wordt. Niettemin kennen de Inlanders het als de „oedang tanah”, en gelijk die naam al aanduidt, heeft het inderdaad meer het uiterlijk van een

„oedang” (kreeft, garnaal) dan van een krab. Dit blijkt uit bijgaande afbeelding: het achterlijf is flink ontwikkeld en niet, als bij de krabben, rudimentair en naar voren tegen de onderzijde van het kopborststuk aangeklapt. Ook de vorm van het kopborststuk zelve doet meer aan een kreeft dan aan een krab denken. De scharen zijn ongelijk ontwikkeld: de eene is duidelijk krachtiger dan de andere, en wel heb ik exemplaren gezien, waarbij de linker het krachtigst was, evenals bij den palmendief (zie bldz. 9), en ook zulke, waarbij de rechter het grootst was. Tot de eerste behoort het afgebeelde dier. Bij het bekijken van de scharen valt op, dat de onbewegelijke vinger van den „nijptang” bijzonder klein is ten opzichte van den bewegelijken vinger. Vergelijken wij den vorm van poot 3, 2 en 1 (de „schaar”)

met elkaar, en stellen ons daarbij nog de schaar van een gewonen kreeft voor, dan kunnen wij ons een idee vormen omtrent de wijze, waarop die „schaar” uit een gewonen looppoot ontstaan is. In poot nr. 2 toch zien wij aan het voorlaatste lid een uitsteekseltje optreden, dat bij poot nr. 3 nog geheel ontbreekt. In poot nr. 1, de schaar, is dit uitsteekseltje al flink ontwikkeld, maar toch nog niet zoo als bij de schaar van een gewonen kreeft. Het is bij de oedang tanah, of, zooals de latijnsche naam luidt, *Thalassina anomala* HERBST, niet half zoo lang als het laatste, bewegelijke pootlid, wat op de tekening nog niet eens zoo uitkomt.

Bij het graven van greppels e.d. komen de dieren nogal eens aan den dag en blijken dan aardig diep te zitten. Volgens de inlandsche werklieden verdeelt zich het kanaal, dat van de schoorsteenopening omlaag in den grond voert, onderaan in meerdere gangen, die elk weer naar een afzonderlijken schoorsteen leiden. Zij schijnen echter nooit in de empangs of in het water uit te komen en de dieren worden ook geen enkelen keer in het water aangetroffen. Zij schijnen alleen in den grond en in het grondwater te leven.

Den darm vond ik geheel gevuld met aarde, terwijl de oogjes bij dezen mol onder de kreeften vrij klein en weinig ontwikkeld zijn.

H. C. DELSMAN.

MEDEDEELINGEN VAN DE VEREENIGING

Een nieuwe Afdeling. Op Zondag, 22 April kwamen op uitnodiging van Dr. RANT de te Soerabaja wonende leden van de Nederlandsch-Indische Natuur-Historische Vereeniging bijeen; er werd toen met algemeene stemmen besloten tot de oprichting der Afdeling Soerabaja en omstreken.

Tot bestuursleden werden gekozen:

Dr. A. RANT	Voorzitter
J. D. DORGELO	Vice-voorzitter
Mevr. S. J. GEERTS-RONNER	1e. Secretaresse (Sumatrastraat 16)
M. SPOON	2e. Secretaris
J. H. SIEVEKING	Penningmeester

De afdeling begint met een ledenaantal van ruim twintig. Algemeene leden uit de omgeving van Soerabaja worden verzocht zich bij de afdeling aan te sluiten en zich aan te melden bij de 1e Secretaresse, bij wie zich ook nieuwe leden kunnen opgeven.

De contributie werd bepaald op f 1.— per maand. Het werkprogram der afdeling zal nader worden vastgesteld. Dr. RANT beloofde een lezing te zullen houden einde Juli of begin Augustus. Voor uit te schrijven excursies werden genoemd Goenoeng Sari; Wonokitri; de kalkheuvels bij Grisee; strand bij Soeka Lilah; de modderbronnen bij Gedangan.

Wie van de leden zich beschikbaar stelt tot het houden van een voordracht, wordt verzocht dit aan het Bestuur te willen opgeven.

De eerste excursie had plaats op Zondag, 29 April naar Wonokitri. Hoewel het aantal deelnemers niet groot was, mag zij toch zeer geslaagd heeten. Met opzet was Wonokriti gekozen, omdat dit mergel-terrein in de onmiddellijke nabijheid der stad, uit botanisch oogpunt zeer interessant is te noemen. Een overstelpende hoeveelheid aardige planten werd gevonden, waarvan het merendeel, ongeveer een honderd soorten, door de deelnemers geïdentificeerd konden worden. Toch is met deze eerste excursie het terrein volstrekt niet volkomen geëxploreerd, nog menige tocht kan erheen gemaakt worden, vóór wij deze typische flora geheel kennen. De lijst der verzamelde planten is te lang om in haar geheel op te nemen, slechten een paar namen mogen vermeld worden: *Goodenia Koningsbergeri* BACKER, *Indigofera linifolia* RETZ., *Canscora macrocalyx* MIQ., *Encostema verticillatum* ENGL., *Striga lutea* LOUR., *Centranthera hispida* R. BR., *Sida veronicifolia* LMK., *Polygala javana* DC; *Bridelia stipularis* BL., *Streblus asper* LOUR.

Bij de kampong boven op het plateau werd op deze voor cultuur zeer slechte gronden, behalve ketella ook gekweekt de zoogenaamde kentang item: *Coleus tuberosus* BTH.

Een aardige vondst was ook de *Quisqualis indica* L. (vgl. Trop. Natuur, XI, blz. 53), waaraan duidelijk de verandering van bladstelen tot dorens te zien was.